

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. februar 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Morten Duus
Sagsnr.: 2015-0032/27-0079
Dok.: 1443413

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 281 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 6. januar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 281 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren tage initiativ til at ændre udlændingereglerne, så at det sikres, at krigere fra Islamisk Stat (IS) ikke kan få asyl i Danmark? Og vil ministeren sikre, at i det tilfælde sådanne personer måtte komme på tålt ophold i Danmark, at de i givet fald kan frihedsberøves, indtil de udrejser frivilligt eller kan tvangsudsendes?”

Svar:

1. Udlændingelovgivningen indeholder allerede i dag regler, der sikrer, at udlændinge, der har deltaget i krigsforbrydelser, eller som i øvrigt har begået alvorlige forbrydelser, er udelukket fra asyl.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen (konventionsstatus). Bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 1, inkorporerer flygtningekonventionens artikel 1 A i dansk ret, således at flygtninge som udgangspunkt har et retskrav på opholdstilladelse. Efter flygtningekonventionens artikel 1 A, nr. 2, betragtes en person som flygtning, såfremt den pågældende

”... som følge af velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig udenfor det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse, eller som ikke har nogen statsborgerret, og som på grund af sådanne begivenheder befinder sig udenfor det land, hvor han tidligere havde fast bopæl, og ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at vende tilbage dertil.”

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (beskyttelsesstatus). Denne bestemmelse omfatter udlændinge, der ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men som har krav på beskyttelse efter andre internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt.

Efter flygtningekonventionens artikel 1 F, finder konventionens bestemmelser ikke anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende:

”a) har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod;

b) har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette;

c) har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger.”

Udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionens artikel 1 F gælder undtagelsesfrit i den forstand, at en udlænding, der er omfattet af flygtningekonventionens artikel 1 F, ikke har krav på beskyttelse efter konventionen, uanset den pågældendes personlige forhold i øvrigt. Hvis en person har begået en forbrydelse, som er omfattet af artikel 1 F, er personen udelukket fra at opnå flygtningestatus efter flygtningekonventionen.

Bestemmelsen i flygtningekonventionens artikel 1 F indebærer, at en udlænding omfattet af artikel 1 F udelukkes fra at opnå beskyttelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

En udlænding, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, kan også nægtes opholdstilladelse under henvisning til udelukkelsesgrundene i flygtningekonventionens artikel 1 F. Dette følger udtrykkeligt af udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 3, hvorefter en udlænding ikke kan gives opholdstilladelse efter bl.a. § 7, stk. 2, hvis udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen.

2. Af flygtningehøjkommissariatets Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus, pkt. 149, fremgår det bl.a. om bestemmelserne i flygtningekonventionens artikel 1 F:

”For at disse bestemmelser skal gælde, er det tilstrækkeligt at fastslå, at der er ’alvorlig grund til at antage’, at en af de beskrevne handlinger er blevet udøvet. Der kræves ikke formelt bevis for forudgående strafforfølgning. Når henses til de alvorlige konsekvenser, en udelukkelse vil have for den pågældende person, skal disse udelukkelsesbestemmelser imidlertid fortolkes restriktivt.”

For så vidt angår vurderingen af, om en forbrydelse er alvorlig nok til at være omfattet af flygtningekonventionens artikel 1 F, litra b, kan der henvises til Flygtningenævnets 22. beretning (2013) s. 378 ff., som indeholder en uddybende beskrivelse af og eksempler på, hvordan udelukkelsesgrun-

den i af flygtningekonventionens artikel 1 F anvendes af asylmyndighederne i praksis.

3. En udlænding, der udelukkes fra asyl efter Flygtningekonventionens artikel 1 F, men som ikke kan udsendes tvangsmæssigt til vedkommendes hjemland eller et tredjeland, vil blive henvist til tålt ophold.

Der foreligger ikke hjemmel til generelt at frihedsberøve udlændinge på tålt ophold. En sådan foranstaltning må formentlig antages at være uforenelig med diskriminationsforbuddet i artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. artikel 5, idet der ikke anvendes tilsvarende kontrolforanstaltninger over for andre, herunder danske statsborgere, der har begået en alvorlig handling eller forbrydelse, der ville være omfattet af udlændingelovens § 10.

Udlændinge på tålt ophold pålægges som altovervejende udgangspunkt at opholde sig i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 9, og at melde sig dagligt til politiet i centret, jf. udlændingelovens § 34, stk. 4. En udlænding, der en eller flere gange ikke efterkommer politiets bestemmelse efter udlændingens § 34, stk. 4, kan frihedsberøves, såfremt det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for at udsende den pågældende, jf. udlændingelovens § 36, stk. 7.